

บทบาบททหารพรานในการแก้ไขปัญหาคความไม่สงบ
ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ภายใต้
ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

เอกสารวิจัยส่วนบุคคล

โดย

พันเอก อิศรา จันทะกระยอม

นายทหารปฏิบัติการประจำ มณฑลทหารบกที่ 41

วิทยาลัยการทัพบก

กันยายน 2563

เอกสารวิจัยเรื่อง บทบาททหารพรานในการแก้ไขปัญหาความไม่สงบในพื้นที่จังหวัด
ชายแดนภาคใต้ ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

โดย พันเอก อิศรา จันทะกระยอม

อาจารย์ที่ปรึกษา พันเอกหญิง นवलสมร จรวงษ์

วิทยาลัยการทัพบก อนุมัติให้เอกสารวิจัยส่วนบุคคลฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรหลักประจำ วิทยาลัยการทัพบก ปีการศึกษา 2563 และเห็นชอบให้เป็น
เอกสารวิจัยส่วนบุคคลที่อยู่ในเกณฑ์ระดับ

พลตรี

(มหศักดิ์ เทพหัสดิน ณ อยุธยา)

ผู้บัญชาการวิทยาลัยการทัพบก

คณะกรรมการควบคุมเอกสารวิจัยส่วนบุคคล

พันเอก

(สินสมุทร จันทระเนตร)

ประธานกรรมการ

พันเอก

(คมกฤษ รัตนฉายา)

ผู้ทรงคุณวุฒิที่ปรึกษา

พันเอก

(ภารัต เทียนทองดี)

กรรมการ

พันเอกหญิง

(กนิษฐา ฐิติวัฒนา)

กรรมการ

พันเอกหญิง

(นवलสมร จรวงษ์)

กรรมการ

บทคัดย่อ

ผู้วิจัย	พันเอก อิศรา จันทะกระยอม
เรื่อง	บทบาททหารพรานในการแก้ไขปัญหาความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี
วันที่	กันยายน 2563 จำนวนคำ: 7,962 จำนวนหน้า : 22
คำสำคัญ	ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ทหารพราน การแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้
ชั้นความลับ	ไม่มีชั้นความลับ

ปัญหาความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ (จชต.) เป็นปัญหาที่สั่งสมมาเป็นระยะเวลายาวนาน และมีความซับซ้อนละเอียดอ่อนเชื่อมโยงหลายมิติ ปัจจัยหลักที่ถูกลำมาใช้เป็นเงื่อนไขของปัญหา ได้แก่ ชาติพันธุ์ ศาสนา วัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ ซึ่งเมื่อพิจารณาจากสภาพปัญหาสามารถแยกออกเป็น ปัญหาการแบ่งแยกดินแดน ซึ่งเป็นปัญหาหลักและปัญหาภัยแทรกซ้อนที่เป็นปัญหาสนับสนุนซ้ำเติมให้ปัญหาหลักมีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น โดยปัญหาการแบ่งแยกดินแดน เป็นปัญหาที่สืบเนื่องมาจากความเชื่อด้านประวัติศาสตร์ จากการสูญเสียอำนาจของการปกครองของกลุ่มผู้ปกครองในรัฐปัตตานีเดิม ทำให้มีบุคคลกลุ่มหนึ่งจัดตั้งเป็นองค์กรลับและใช้อาวุธมาต่อสู้กับฝ่ายรัฐบาลโดยสถานการณ์ ณ ปัจจุบันจากงานข่าวกรองทางทหารสามารถยืนยันได้ว่า กลุ่มแนวร่วมปฏิวัติประชาชนชาติปัตตานี (BRN - Coordinate) เป็นกลุ่มหลักในการต่อสู้ ซึ่งมีแนวความคิดในการแบ่งแยกดินแดนออกจากประเทศไทย โดยมียุทธศาสตร์ที่ดำเนินการเพื่อมุ่งไปสู่การได้เอกราช คือ การปฏิบัติการทางทหาร, การก่อการร้าย, การก่อวินาศกรรมและการบ่อนทำลาย โดยสถานการณ์ความรุนแรงในพื้นที่ จชต. ปะทุขึ้นอีกตั้งแต่เกิดเหตุการณ์ปล้นปืนที่กองพันพัฒนาที่ 4 บ้านปิเหล็ง อำเภोजะเอย์ จังหวัดนราธิวาส เมื่อ 4 มกราคม 2547 จนถึงปัจจุบัน ถือได้ว่าเป็นสถานการณ์ที่มีความละเอียดอ่อนและมีผลกระทบต่อความมั่นคงอย่างยิ่ง

บทบาททหารพรานในการแก้ไขปัญหา จชต. ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี จะยังคงอยู่ในรูปแบบภายใต้โครงสร้างภายใต้การบังคับบัญชาของกองทัพภาคที่ 4 หรือ กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในภาค 4 ส่วนหน้า หรือในโครงสร้างหน่วยเฉพาะกิจอื่นๆ ที่มีความอ่อนตัวในการแก้ไขปัญหาในพื้นที่ จชต. โดยทหารพรานจะอยู่ในโครงสร้างระดับ กรมทหารพราน (กรม ทพ.) ที่จัด เฉพาะกิจเป็นหน่วยเฉพาะกิจกรมทหารพราน (ฉก.ทพ.) ซึ่ง กกล.ทพ.จชต. ได้ส่งมอบให้ ฉก.ทพ. ไปขึ้นควบคุมทางยุทธการกับ หน่วยเฉพาะกิจจังหวัด (ฉก.จังหวัด) ประกอบด้วย หน่วยเฉพาะกิจปัตตานี (ฉก.ปัตตานี) หน่วยเฉพาะกิจยะลา (ฉก.ยะลา) และหน่วยเฉพาะกิจนราธิวาส (ฉก.นราธิวาส) มีหน้าที่โดยสรุปคือ ดำเนินการป้องกันและแก้ไขการก่อเหตุรุนแรงในพื้นที่รับผิดชอบ ด้วยการวางกำลังให้สอดคล้องกับภาพข่าว รวมทั้งลักษณะภูมิประเทศและพื้นที่ปกครอง รวมทั้งการบูรณาการประสานงานหน่วยในพื้นที่ในการขับเคลื่อนแผนงานต่างๆ สนับสนุนงานตามโครงการพระราชดำริในพื้นที่รับผิดชอบ จัดระเบียบพื้นที่ชายแดนและสนับสนุนหน่วยงานอื่นๆ ในการจัดระเบียบพื้นที่ชายแดน เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กำลังประจำถิ่น และปฏิบัติภารกิจอื่นๆ ตามที่ กอ.รมน.ภาค 4 สน. กำหนด ทั้งนี้ จะแบ่งบทบาททหารพรานภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ออกเป็น 4 ระยะ ได้แก่ บทบาททหารพรานในการแก้ไขปัญหาความไม่สงบในพื้นที่ จชต. ในยุทธศาสตร์ชาติ ระยะที่ 1 (พ.ศ. 2562-2565) ระยะที่ 2 (พ.ศ.2566-2570) ระยะที่ 3 (พ.ศ.2571-2575) ระยะที่ 4 (พ.ศ.2576-2580)

ABSTRACT

AUTHOR : Colonel Itsara Jantakayom
TITLE: The role of Para Military Under The 20 Years National Strategy
DATE: September 2020 **WORD COUNT:** 7,962 **PAGES:** 22
KEY TERMS: The 20 Years National Strategy, Para Military, The Southern Border Solution
CLASSIFICATION: Unclassified

The problems within the southern boarder province are long-standing, complicated, controversial and connected to many problems, the cause of these problems are race, religion, tradition and history of this area, If we manage to split the problems there will be area independence problem which is the main problem which is the cause of many violence problems in the future,T he cause of this problem is the conflict history of the fallen pattani state which cause the creation of secret group that use their weapons to fight against the government however the situation at the moment the military intelligence can confirm that the group called Group of the pattani rebellion” as know as Brn-Coordinate is the group that is the main group that cause many fight because of their goal is to be independent from Thailand to do that they use their strategy which are armed force and operation,terrorism,sabotage vandalism.nevertheless another violence problems appeared due to the firearm robbery of the 4th development brigade Ban pileang-Jor I rong district Yala province 4th january B.D.2547,until now we could say that this incidents is one of the incidents that cause controversial and affect the stability of the state.

The role to solve the problems in southern boarder province of para military under 20 years national strategy is remain under the order of the 4th Army Area Commander and Internal Security Operations Command Region 4 or others that have the ability to solve the southern boarder province problems. The para military will remain in the structure level of the para military department which is provided. The specialized para military is under the command of para military department which Rangers forces of southern border provinces gave an order to para military department in order to command province task force which order is to prevent and solve violence problems in provided area by troop deployment according to intelligence including geographic and protected area also improve the coordination of the area to develop any further plan that order has been given and organize boarder area and supporting other units. In order to organize boarder area, improve discipline of local troop and other operations as Internal Security Operations Command Region 4 provided. In conclusion the role of para military under the action plan of 20 years national strategy that include 4 periods which are period 1(B.D. 2562-2565) period 2 (B.D. 2566-2570) period 3 (B.D. 2571-2575) period 4 (B.D. 2576-2580)

กิตติกรรมประกาศ

เอกสารวิจัยส่วนบุคคลฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาจากคณาจารย์วิทยาลัยการทัพบกทุกท่าน ซึ่งได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ รวมทั้งประสบการณ์ที่ทรงคุณค่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งอาจารย์ที่ปรึกษา พันเอกหญิงนวลสมร จรวงษ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อการทำเอกสารวิจัยส่วนบุคคล ตลอดจนการตรวจสอบต้นฉบับจนทำให้งานวิจัยฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์

ผู้วิจัยขอขอบคุณ พันเอกคมกฤษ รัตนฉายา ผู้บังคับกองกำลังทหารพรานจังหวัดชายแดนภาคใต้ พันเอกเฉลิมพงศ์ คงบัว ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและแผน กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในภาค 4 ส่วนหน้า ที่กรุณาสนับสนุนข้อมูลอันเป็นประโยชน์ต่อการจัดทำเอกสารวิจัย

ขอขอบพระคุณ ผู้บังคับการหน่วยเฉพาะกิจกรมทหารพรานที่ปฏิบัติงานในพื้นที่จังหวัดชายแดนทุกท่าน และบุคคลที่ผู้วิจัยไม่ได้กล่าวถึง แต่มีส่วนในการสนับสนุนการจัดทำเอกสารวิจัย จนทำให้สำเร็จสมความมุ่งหวัง ทั้งนี้ ผู้วิจัยขอให้ความดีอันเกิดจากผลงานจากการวิจัยครั้งนี้ บังเกิดแต่ทุกท่านด้วยความเคารพรัก และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าเอกสารวิจัยฉบับนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อผู้อ่าน และวิทยาลัยการทัพบก กองทัพบก ไม่มากก็น้อย

บทบาททหารพรานในการแก้ไขปัญหาคความไม่สงบในพื้นที่จังหวัด ชายแดนภาคใต้ ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

ปัญหาคความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ (จชต.) เป็นปัญหาที่สั่งสมมาเป็นระยะเวลายาวนาน และมีความซับซ้อนละเอียดอ่อนเชื่อมโยงหลายมิติ ปัจจัยหลักที่ถูกนำมาใช้เป็นเงื่อนไขของปัญหา ได้แก่ ชาติพันธุ์ ศาสนา วัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ ซึ่งเมื่อพิจารณาจากสภาพปัญหาสามารถแยกออกเป็น ปัญหาการแบ่งแยกดินแดนซึ่งเป็นปัญหาหลักและปัญหาภัยแทรกซ้อนที่เป็นปัญหาสนับสนุนซ้ำเติมให้ปัญหาหลักมีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น โดยปัญหาการแบ่งแยกดินแดนเป็นปัญหาที่สืบเนื่องมาจากความเชื่อด้านประวัติศาสตร์ จากการสูญเสียอำนาจของการปกครองของกลุ่มผู้ปกครองในรัฐปัตตานีเดิม ซึ่งภายหลังเปลี่ยนแปลงการปกครองของไทยที่มีการรวมอำนาจไว้ที่ส่วนกลาง ทำให้รัฐปัตตานีกลายเป็นชนกลุ่มน้อยที่มีความแตกต่างในด้านอัตลักษณ์ ชาติพันธุ์ ความเชื่อ ศรัทธา วัฒนธรรม ประเพณีและภาษาพูด ที่แตกต่างกับประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ ทำให้มีบุคคลกลุ่มหนึ่งจัดตั้งเป็นองค์กรลับและใช้อาวุธมาต่อสู้กับฝ่ายรัฐบาล โดยสถานการณ์ ณ ปัจจุบันจากงานข่าวกรองทางทหารสามารถยืนยันได้ว่ากลุ่มแนวร่วมปฏิวัติ ประชาชาติปัตตานี (BRN - Coordinate) เป็นกลุ่มหลักในการต่อสู้ ซึ่งมีแนวความคิดในการแบ่งแยกดินแดนออกจากประเทศไทย¹ โดยมียุทธศาสตร์ที่ดำเนินการเพื่อบังคับไปสู่การได้เอกราช คือ การปฏิบัติการทางทหาร, การก่อการร้าย, การก่อวินาศกรรม และการบ่อนทำลาย เพื่อให้บรรลุผลทางการเมือง 2 ประการ คือ 1) การชนะจากภายนอก กล่าวคือ การได้รับการรับรองจากองค์กรระหว่างประเทศหรือต่างประเทศว่า รัฐปัตตานีถูกยึดครองโดยรัฐบาลไทย รัฐบาลไทยปกครองเปรียบเสมือนเป็นประชาชนชั้นสองถูกกดขี่ข่มเหง ไร้มนุษยธรรมและเรียกร้องให้เข้ามาร่วมสนับสนุนให้ปัตตานีได้รับเอกราช โดยให้สอดคล้องกับหลักการของสิทธิในการกำหนดชะตากรรมตนเอง (Right To self Determination) ตามข้อตกลงของสหประชาชาติ (UN) ในมติของสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติที่ 1514 (XV) ลงวันที่ 14 ธันวาคม 2503 เรื่อง การให้เอกราชแก่ดินแดนอาณานิคม (Declaration on the Granting of Independence to Colonial Countries and peoples) ทั้งนี้ได้กำหนดเป้าหมายขั้นต้น คือ การได้สิทธิในการปกครองตนเอง (Autonomy) หรือเขตปกครองพิเศษ และ 2) ให้รัฐแพ้จากภายในใช้ยุทธศาสตร์การสถาปนาพื้นที่ปลดปล่อยทางการเมืองทับซ้อนอำนาจรัฐ มุ่งสู่การทำประชามติเลือกที่จะปกครองตนเอง (เมื่อชนะจากภายนอก) หรือใช้

การลุกขึ้นเรียกร้องการปกครองตนเอง โดยประชาชนนับล้านคน (ตัวแบบการลุกขึ้นมาโค่นล้มอำนาจรัฐโดยประชาชน เช่น Arab Spring) ควบคุมการก่อเหตุสร้างสถานการณ์และบ่อนทำลาย เพื่อให้ประชาชนส่วนใหญ่ในประเทศไม่สนับสนุนการปฏิบัติของรัฐบาลจนทำให้รัฐบาลต้องยอมรับข้อเรียกร้องของกลุ่ม ผกร. ในที่สุดสถานการณ์ความรุนแรงในพื้นที่ จขต. ปรากฏสถานการณ์ความรุนแรงอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่เกิดเหตุการณ์ปล้นปืนที่กองพันพัฒนาที่ 4 บ้านปิเหล็ง อำเภोजะเอวร้อย จังหวัดนราธิวาส เมื่อ 4 มกราคม 2547 จนถึงปัจจุบัน ถือได้ว่าเป็นสถานการณ์ที่มีความละเอียดอ่อนและมีผลกระทบต่อความมั่นคงอย่างยิ่ง ด้วยเป็นปัญหาความรุนแรงที่เป็นผลมาจากเงื่อนไขที่ซับซ้อนและเชื่อมโยงกันใน 3 ระดับ คือ 1) เงื่อนไขระดับบุคคล ซึ่งเกิดจากกลุ่มที่มีอุดมการณ์แตกต่างจากรัฐ การสร้างเงื่อนไขของเจ้าหน้าที่รัฐบางคน ภัยแทรกซ้อนและการใช้ความรุนแรงอันมีเหตุจากความแค้นและความเกลียดชัง 2) เงื่อนไขระดับโครงสร้าง คือ โครงสร้างการปกครองไม่สนองตอบกับความต้องการไม่ได้รับความเป็นธรรม ถูกเลือกปฏิบัติและขาดอำนาจในการบริหารจัดการท้องถิ่นของตนเองอย่างแท้จริง และ 3) เงื่อนไขระดับวัฒนธรรม ประชาชนไทยมลายูในพื้นที่บางส่วนรู้สึกแปลกแยกไม่เป็นส่วนหนึ่งของสังคมไทย โดยเห็นว่าการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่รัฐบางคนยังขาดความรู้ ความเข้าใจ หวาดระแวงและมือคด ไม่สอดคล้องกับวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของคนในพื้นที่ จึงเป็นเงื่อนไขที่ทำให้คนในพื้นที่บางส่วน ยอมรับหรือเห็นด้วยกับฝ่ายที่ใช้ความรุนแรง และเป็นเงื่อนไขสำคัญที่กลุ่มผู้เห็นต่างจากรัฐ หยิบยกมาใช้เป็นข้ออ้าง เพื่อสร้างความชอบธรรมในการใช้ความรุนแรงในการต่อสู้เพื่อเป้าหมายของตน

สำหรับปัญหาภัยแทรกซ้อน เป็นปัญหาที่มีความเกี่ยวข้องและเชื่อมโยงกับปัญหาเรื่องการแบ่งแยกดินแดนซึ่งเป็นปัญหาหลัก ทั้งในแง่ของเงินทุนหมุนเวียนที่ใช้ในการเคลื่อนไหวและการก่อเหตุของกลุ่ม ผกร. ตลอดจนเป็นเครื่องมือเพื่อใช้สร้างแรงจูงใจหรือโน้มน้าวชักจูงเยาวชนให้เข้าร่วมกับกลุ่ม ผกร. นอกจากนี้ ยังเป็นสาเหตุของคดีอาชญากรรมหลาย ๆ คดีในพื้นที่ ซึ่งล้วนแต่เป็นการซ้ำเติมให้สภาพปัญหาที่มีความซับซ้อน และเกิดภาพความรุนแรงมากยิ่งขึ้น โดยมีปัญหาสำคัญที่ต้องเร่งรัดการแก้ไข เพื่อไม่ให้เกิดเป็นเงื่อนไขของความรุนแรงในพื้นที่ได้แก่ ยาเสพติด น้ำมันหลีกเลียงภาษี ผู้มีอิทธิพล และธุรกิจผิดกฎหมาย อย่างไรก็ตาม ที่ผ่านมามาภาครัฐได้มีการปรับเปลี่ยนแนวทางการแก้ไขปัญหาให้ สอดคล้องกับสถานการณ์ในพื้นที่มากยิ่งขึ้น เช่น การจัดระบบการดำเนินงานด้านความมั่นคงและด้านการพัฒนาให้มีความสอดคล้องกันมากขึ้น ปรับกลไกการบริหาร โดยให้มีการบูรณาการงบประมาณ แผนงานโครงการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์นโยบายและการเพิ่มประสิทธิภาพของเจ้าหน้าที่รัฐ เพื่อทำหน้าที่แก้ไขปัญหอย่างแท้จริง โดยความก้าวหน้า

ที่ชัดเจน คือ การเปิดเวทีพูดคุยเพื่อสันติสุข จซต. ทั้งในประเทศและต่างประเทศ การให้ภาคประชาสังคมและภาคประชาชน เข้ามามีส่วนร่วมแสดงออกและมีบทบาทในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาพื้นที่ จซต. รวมทั้งภาครัฐและเจ้าหน้าที่รัฐมีการปรับตัว พัฒนาความรู้ความเข้าใจและความทุ่มเทต่อการแก้ไขปัญหาเพิ่มขึ้น จนทุกฝ่ายมีความมั่นใจที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการเสริมสร้างสันติสุข ส่งผลให้สถานการณ์ในพื้นที่ จซต. เริ่มมีแนวโน้มดีขึ้นตามลำดับโดยตั้งแต่ปี 2555 สถิติเหตุการณ์ความรุนแรงลดลงอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม กลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรงยังคงมีความพยายามในการก่อเหตุ โดยปรับเปลี่ยนวิธีและรูปแบบในลักษณะแบบเร่งด่วนมากขึ้น รวมทั้งมุ่งกระทำต่อเป้าหมายที่จะเกิดผลกระทบในวงกว้าง เช่น เขตเศรษฐกิจเมือง เจ้าหน้าที่รัฐ ระบบสาธารณสุขปโภาค และผู้ที่ให้ความร่วมมือกับรัฐ เพื่อเป็นการตอบโต้และทำลายความเชื่อมั่นต่อภาครัฐ

สำหรับแนวโน้มสถานการณ์ กลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรงยังคงพยายามฟื้นฟูตึกา (โรงเรียนอนุบาลอิสลาม) สร้างแนวร่วม โดยการบ่มเพาะผ่านโรงเรียนสอนศาสนา และผู้นำศาสนาประจำพื้นที่ควบคู่กับการแสวงประโยชน์จากโครงการภาครัฐ เช่น โครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน การทุจริตงบประมาณจากโครงการของรัฐที่สนับสนุน โรงเรียนสอนศาสนา เพื่อนำเป็นทุนรอนในการก่อเหตุ นอกจากนั้นในด้านการก่อเหตุ เจ้าหน้าที่รัฐและเป้าหมายอ่อนแอ ยังคงเป็นเป้าหมาย เพื่อหลอเลี้ยงสถานการณ์ความรุนแรงและแสดงให้เห็นศักยภาพของกลุ่ม/ขบวนการ รวมทั้งการใช้กลุ่มเครือข่ายภาคประชาสังคมทั้งในและนอกพื้นที่ จซต. และมวลชนแนวร่วมนักศึกษา ทำการโฆษณาชวนเชื่อผ่านเครือข่ายสื่อสารสนเทศ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อยกระดับสถานการณ์ในพื้นที่ จซต. ให้เข้ากับหลักเกณฑ์การขัดกันด้วยอาวุธ (Armed Conflict) เพื่อให้ต่างประเทศเข้ามาแทรกแซงจนนำไปสู่การกำหนดใจตนเอง ทั้งนี้กลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรงยังใช้พื้นที่ตามแนวชายแดนในการเคลื่อนไหว เป็นแหล่งหลบซ่อนพักพิงเป็นที่พบปะประชุมสังการก่อเหตุ ใช้เป็นแหล่งบ่มเพาะหรือพื้นที่ฝึกหรือพื้นที่ประกอบวัตถุระเบิด และนำเข้ามาก่อเหตุในพื้นที่เมืองเศรษฐกิจ ชุมชนเมือง ระบบสาธารณสุขปโภาค ที่สำคัญ อาคารสำนักงานของรัฐ นอกจากนั้นพื้นที่ตามแนวชายแดนยังเป็นพื้นที่ที่ตรวจพบปัญหาภัยแทรกซ้อน เช่น ปัญหาแรงงานต่างด้าว การลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย การลักลอบค่าน้ำมันเถื่อน ปัญหาบุคคลสองสัญชาติ การค้าสินค้าหนีภาษี ปัญหายาเสพติด และการผ่านเข้าออกช่องทางผิดกฎหมาย

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา กลไกการแก้ปัญหาความไม่สงบในพื้นที่ จซต. ในปัจจุบัน ตลอดจนโครงสร้างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการแก้ปัญหา จซต. ว่าเปลี่ยนแปลงจากปัจจุบัน

หรือไม่อย่างไร เพื่อค้นหาบทบาทของทหารพรานในการแก้ปัญหาความไม่สงบในพื้นที่ จชต. ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561-2580) ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2560² มาตรา 65 กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่าง ๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการซึ่งกันและกัน เพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว ต่อมา รัฐบาลได้มีการตราพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ.2560³ โดยกำหนดให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติเพื่อรับผิดชอบในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิธีการการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ ในการติดตาม ตรวจสอบ และการประเมินผล รวมทั้งกำหนดมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนทุกภาคส่วนดำเนินการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติให้ความเห็นชอบเมื่อวันที่ 5 มิถุนายน 2561 และประกาศใช้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ.2561-2580) เมื่อ 8 ตุลาคม 2561⁴

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561-2580) กำหนดวิสัยทัศน์ประเทศไทย 2580 เป็นประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อบรรลุเป้าหมายประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน โดยแบ่งยุทธศาสตร์ 6 ด้าน ได้แก่

- 1) ด้านความมั่นคง
- 2) ด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน
- 3) ด้าน การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
- 4) ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม
- 5) ด้านการสร้างความเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- 6) ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็นแผน 3 ระดับ ได้แก่ แผนระดับที่ 1 ยุทธศาสตร์ชาติเป็นกรอบหลักในการจัดทำแผนต่าง ๆ ให้สอดคล้อง แผนระดับที่ 2 เป็นแนวทางการขับเคลื่อนประเทศ เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายของยุทธศาสตร์ เช่น แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ และนโยบาย/แผนความมั่นคง และแผนระดับที่ 3 หมายถึง แผนที่จัดทำขึ้นเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของแผนระดับที่ 1 และแผนระดับที่ 2 ให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด โดยเป็นแผนในเชิงปฏิบัติที่มีความชัดเจนตามภารกิจและสอดคล้องกับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติและ/หรือแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดไว้จำนวน 23 ประเด็น โดยส่วนที่ เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาความไม่สงบใน จชต. ได้แก่ ประเด็นความมั่นคง (แผนระดับที่ 2) แผนย่อยป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง ส่วนการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรและการพัฒนาประเทศ แนวทางที่ 9 การป้องกันและแก้ไขปัญหาความไม่สงบใน จชต. โดยมีแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ระยะแรก (พ.ศ.2562-2565) เป็นแผนระดับที่ 3 รองรับแผนระดับที่ 1 และระดับที่ 2⁵

โครงสร้างหน่วยทหารพรานในการป้องกันและแก้ไขปัญหา จชต.ในปัจจุบัน

สำหรับกลไกการบริหารจัดการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ในปัจจุบัน เป็นความรับผิดชอบร่วมกันของทุกส่วนราชการ ประกอบด้วยส่วนราชการปกติ 17 กระทรวง 53 หน่วยงาน, กอ.รมน. และ ศอ.บต. โดยแบ่งการบริหารจัดการออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ 1) ระดับนโยบายที่มีนายกรัฐมนตรี เป็นผู้รับผิดชอบในการกำหนดนโยบาย 2) ระดับแปลงนโยบายสู่การปฏิบัติ โดยจัดตั้งคณะกรรมการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหา จชต. ทำหน้าที่บูรณาการงานของส่วนราชการ และ 3) ระดับการปฏิบัติ กอ.รมน.ภาค 4 สน. เป็นหน่วยงานหลักรับผิดชอบขับเคลื่อนงานทั้งมิติความมั่นคงและมิติการพัฒนา⁶

โครงสร้างของ กอ.รมน.ภาค 4 ส่วนหน้าในส่วนของกองกำลังทหาร หน่วยทหารพรานที่เป็นกำลังประจำถิ่น ถือเป็นหน่วยงานหลักในการแก้ไขปัญหาในพื้นที่ จชต. ปัจจุบันมีโครงสร้าง

การจัดรวมทั้งสิ้น 12 กรัม ทพ. (สังกัดกองทัพภาคที่ 1 – 3 หน่วยละ 1 กรัม ทพ. และสังกัดกองทัพภาคที่ 4 จำนวน 9 กรัม ทพ.) และหมวดทหารพรานหญิง จำนวน 6 หมวด โดยกรม ทพ. ได้จัดหน่วยเป็นหน่วยเฉพาะกิจกรมทหารพราน (ฉก.ทพ.) ภายใต้โครงสร้างของกอ.รมน.ภาค 4 สน. ซึ่งอยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของกองกำลังทหารพรานจังหวัดชายแดนภาคใต้ (กกล.ทพ.จชต.) และได้ส่งมอบให้ ฉก.ทพ. ไปขึ้นการควบคุมทางยุทธการกับฉก.จังหวัด เพื่อให้การควบคุมพื้นที่และการแก้ไขปัญหาในมิติต่าง ๆ ทั้งด้านการพัฒนาและด้านความมั่นคงเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ในส่วนของการปฏิบัติการเชิงรุกทางทหาร กกล.ทพ.จชต. ได้จัดหน่วยเฉพาะกิจขึ้นมาจำนวน 4 หน่วย ได้แก่ หน่วยปฏิบัติการพิเศษร่วมประจำจังหวัดยะลา ปัตตานี นราธิวาส และหน่วยปฏิบัติการพิเศษร่วมช่วย ซึ่งเป็นการจัดโดยไม่มีอัตรากำหนดในอัตรารอง กอ.รมน.ภาค 4 สน.

แนวทาง : โครงสร้างหน่วยทหารพรานในการป้องกันและแก้ไขปัญหา จชต.ในอนาคต

จากโครงสร้างการจัดหน่วยทหารพรานในการป้องกันและการแก้ไขปัญหา จชต.ในปัจจุบัน จะเห็นได้ว่า หน่วยทหารพรานเป็นหน่วยหลักในการป้องกันและแก้ไขปัญหา จชต.แต่ยังมีโครงสร้างการจัดที่ยังขาดอัตรากำหนดของ กอ.รมน.ภาค 4 สน. คือ หน่วยปฏิบัติการพิเศษร่วมประจำจังหวัดทั้ง 4 หน่วย และในส่วนของหมวดทหารพรานหญิง ยังขาดอัตรากำหนดอีกจำนวน 3 หมวด (ตามสัดส่วนการจัด 1 กรัม ทพ.ต่อ 1 หมวดทหารพรานหญิง) สำหรับการป้องกันและแก้ไขปัญหา จชต. ซึ่งมี กกล.ทพ.จชต. เป็นส่วนบังคับบัญชา โดยมีอัตรากำหนดการจัดเฉพาะกิจในส่วน บก.กกล.ทพ.จชต. เพียง 34 อัตรา มีอัตรากำหนดไม่เพียงพอต่อการควบคุมบังคับบัญชา 12 กรัม ทพ. (สังกัดกองทัพภาคที่ 1 – 3 หน่วยละ 1 กรัม ทพ. และสังกัดกองทัพภาคที่ 4 จำนวน 9 กรัม ทพ.) และหมวดทหารพรานหญิง จำนวน 6 หมวด เห็นควรเพิ่มอัตรากำหนดในส่วนของ บก.กกล.ทพ.จชต. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการควบคุมบังคับบัญชา

และเพื่อให้หน่วยทหารพรานสามารถป้องกันและแก้ไขปัญหา จชต.อย่างต่อเนื่องและมีความเป็นเอกภาพในการปฏิบัติการกิจ เห็นควรปรับกำลังทหารพรานที่สังกัดกองทัพภาคที่ 1 – 3

หน่วยละ 1 กรัม ทพ. เป็นกำลังทหารพราน สังกัดกองทัพอากาศที่ 4 (จากเดิม 9 กรัม ทพ. เป็น 12 กรัม ทพ.)

แผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดน ภาคใต้ ระยะแรก (พ.ศ.2562-2565)⁷

แผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ระยะแรก (พ.ศ.พ.ศ.2562-2565) จัดทำขึ้นโดยสำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการ ขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหา จชต. (สล.คปต.) ซึ่งได้ทบทวนแผนบูรณาการป้องกันและแก้ไขปัญหาความไม่สงบ ใน จชต. พร้อมกับหลักวิชาการและกฎหมายที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ เพื่อค้นหาจุดมุ่งเน้นที่สำคัญ และพิจารณารายละเอียดแต่ละสาเหตุของปัญหา เพื่อกำหนดเป็นจุดศูนย์ดูล (Center of Gravity: CG, Critical Capability : CC, Critical Requirement : CR, Critical Vulnerabilities : CV) ของแต่ละเรื่อง และได้ทบทวนแนวทางการแก้ไขปัญหาคำหนดไว้เดิม นำไปสู่การจัดทำร่างแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาความไม่สงบในพื้นที่ จชต. ปี 2562-2565 สรุปสาระสำคัญ ได้ดังนี้

1. สภาพแวดล้อม สภาพปัญหาหลัก และแนวโน้มสถานการณ์ พบว่า ปัญหาหลักที่สำคัญ คือ กลุ่มขบวนการก่อเหตุรุนแรงในพื้นที่ที่มีโครงสร้างครอบคลุมทุกระดับเคลื่อนไหว อย่างเสรีในประเทศและต่างประเทศ มียุทธศาสตร์และเป้าหมายการต่อสู้เพื่อเอกราช โดยมีแนวทางการขับเคลื่อนที่สำคัญ

1.1 ด้านการเมืองด้วยการปลุกฝัง บ่มเพาะเยาวชน สร้างเงื่อนไขการแบ่งแยก เชื้อชาติ แอบอ้างประเด็นด้านศาสนา สถาปนาพื้นที่ปลดปล่อยทางการเมืองทับซ้อนพื้นที่รัฐ และพยายามเข้าครอบงำหมู่บ้าน/ตำบล เพื่อใช้เป็นฐานในการสนับสนุนด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะการสร้างสังคมเชิงเดี่ยว แสวงประโยชน์จากโครงการของรัฐ จัดตั้งขึ้นนำองค์กร ภาคประชาสังคม เพื่อสร้างความแตกแยกทำลายความน่าเชื่อถือของรัฐ ใช้กลไกทางศาสนาบิดเบือน แทรกแซงระบบการศึกษา เพื่อบ่มเพาะแนวความคิด รุนแรง ให้เป็นเครือข่ายกำลังติดอาวุธ หรือเป็นนักเคลื่อนไหวทางการเมืองในอนาคต

1.2 การปฏิบัติการใช้ความรุนแรง ยังคงดำเนินการอยู่อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ประชาชนในพื้นที่อยู่ในความหวาดกลัว และหวาดระแวง รวมทั้งการใช้ความรุนแรงต่อเป้าหมาย

เชิงสัญลักษณ์ เพื่อทำลายความน่าเชื่อถือของรัฐ โดยคาดว่าจะเตรียมการยกระดับ
สร้างสถานการณ์ความรุนแรง เพื่อนำไปสู่เงื่อนไขกฎหมายระหว่างประเทศ (IHL)
ให้นานาชาติรับรองสถานะเป็นกลุ่มกองกำลังติดอาวุธที่ไม่ใช่รัฐ และเปิดทางให้
ต่างประเทศเข้าแทรกแซงนำไปสู่การแบ่งแยกดินแดนต่อไป

- 1.3 การปฏิบัติการต่างประเทศ ดำเนินการด้วยการบิดเบือนข่าวสาร สร้างแนวร่วมกับ
องค์กรระหว่างประเทศ องค์กรกึ่งรัฐ และประเทศในกลุ่มองค์กรความร่วมมือ
อิสลาม เพื่อผลักดันไปสู่เป้าหมายตามเจตนารมณ์
 - 1.4 สภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาในพื้นที่ จขต. ได้แก่
ปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อพื้นที่ เช่น ยาเสพติด ปัญหาเศรษฐกิจ และคุณภาพชีวิต
ประชาชน รวมทั้งข้อจำกัดในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่รัฐที่ขาดความต่อเนื่อง
ในการขับเคลื่อนไปสู่การปฏิบัติ
 - 1.5 ทิศทางการดำเนินการ จำเป็นต้องมีจุดมุ่งเน้นไปตามเจตนารมณ์ของแผนแม่บท
ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติประเด็นความมั่นคงตามแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหา
ความไม่สงบในพื้นที่ จขต. (แผนระดับที่ 1) ที่มุ่งจัดการกับเงื่อนไขปัญหาที่มีอยู่เดิม
ทั้งปวงให้หมดสิ้นไปและเผื่อระวังมิให้เกิดเงื่อนไขใหม่ขึ้น และเจตนารมณ์ของนโยบาย
และแผนว่าด้วยความมั่นคง (แผนระดับที่ 2) ดังนั้นแผนปฏิบัติการฯ จึงต้อง
ครอบคลุมทั้งมิติความมั่นคง และด้านการพัฒนา โดยการน้อมนำยุทธศาสตร์
พระราชทานและศาสตร์พระราชามาเป็นกรอบแนวทางดำเนินการแก้ไขและ
ป้องกันปัญหาสร้างความเข้าใจและเข้าถึงประชาชน ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม
ในการแก้ไขปัญหา เพื่อนำสันติสุขกลับคืนสู่ประชาชน
2. เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนปฏิบัติการฯ กำหนดไว้ 4 ระยะ รวม 8 เป้าหมาย ดังนี้
 - 2.1 ระยะแรก (ปัจจุบัน-2565) จำนวน 5 เป้าหมาย คือ การยุติเหตุความรุนแรงกลุ่ม
ผู้ก่อเหตุรุนแรงหมดไป สังคมอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติสุข เกิดความร่วมมือกับ
นานาชาติอย่างแน่นแฟ้น และมีการพูดคุยกันอย่างเป็นมิตรในทุกระดับที่บรรลุผล
 - 2.2 ระยะสอง (พ.ศ.2565-2570) จำนวน 1 เป้าหมาย ได้แก่ เงื่อนไขปัญหาความ
หวาดระแวง ความเสี่ยงต่อการละเมิดสิทธิมนุษยชนหรือข้อเรียกร้องต่าง ๆ หมดไป
 - 2.3 ระยะสาม (พ.ศ.2570-2575) จำนวน 1 เป้าหมาย คือ แนวความคิดความรุนแรงและ
แนวคิดที่บิดเบือนต่อหลักทางศาสนาที่ต้งามหมดไป
 - 2.4 ระยะสี่ (พ.ศ.2575-2580) จำนวน 1 เป้าหมาย คือ สถานการณ์กลับสู่สภาวะปกติ
กลไกรัฐสามารถดำเนินการได้อย่างปกติ ประชาชนอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข

ขบวนการใหม่ไม่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคง การเจริญเติบโตด้านเศรษฐกิจ
เท่าเทียมกับ ภูมิภาคอื่น

3. กลยุทธ์หลัก กลยุทธ์ย่อย แผนงาน และโครงการสำคัญ กำหนดเป็น 3 กลยุทธ์หลัก
12 กลยุทธ์ย่อย 13 แผนงาน 31 โครงการ ดังนี้

3.1 กลยุทธ์หลักการแก้ไขปัญหา ประกอบด้วย 8 กลยุทธ์ย่อย 8 แผนงาน 23 โครงการดังนี้

3.1.1 กลยุทธ์ย่อย/แผนงานการบูรณาการด้านการข่าว จชต. ประกอบด้วย 4 โครงการ
ได้แก่ โครงการข่าวกรองเชิงรุก โครงการต่อต้านข่าวกรองเชิงรุกโครงการพัฒนา
ประสิทธิภาพและประสิทธิผลด้านการข่าว และโครงการบูรณาการฐานข้อมูล
ด้านความมั่นคงในพื้นที่ จชต.

3.1.2 กลยุทธ์ย่อย/แผนงานการป้องกันชีวิต ทรัพย์สิน และยุติเหตุรุนแรง ประกอบ
ด้วย 4 โครงการ ได้แก่ โครงการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สิน
และยุติการก่อเหตุรุนแรง โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการควบคุมพื้นที่
ชายแดน โครงการรักษา ความปลอดภัยในพื้นที่เสี่ยง และโครงการสร้าง
ความมั่นคงปลอดภัยในพื้นที่เป้าหมาย

3.1.3 กลยุทธ์ย่อย/แผนงานยับยั้งเงินกระทำผิดกฎหมาย ประกอบด้วย 1 โครงการ
คือ โครงการยับยั้งเงินที่สนับสนุนการกระทำผิดกฎหมาย

3.1.4 กลยุทธ์ย่อย/แผนงานแก้ไขปัญหาและป้องกันปัญหาภัยแทรกซ้อน ประกอบ
ด้วย 1 โครงการ คือ โครงการป้องกันและแก้ไขภัยจากยาเสพติด รวมทั้งภัย
ความมั่นคงอื่น ๆ

3.1.5 กลยุทธ์ย่อย/แผนงานเสริมสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อสันติสุขในพื้นที่ (งานส่งเสริม
และเผยแพร่ความจริงที่ถูกต้องเพื่อสนับสนุนการแก้ไขปัญหา) ประกอบด้วย
5 โครงการ คือ โครงการเฝ้าระวังและป้องกันแนวคิดหัวรุนแรง โครงการ
ป้องกันแนวคิด ความรุนแรงในเด็กและสตรี โครงการศึกษาเพื่อความมั่นคง
โครงการเพิ่มประสิทธิภาพ กระบวนการยุติธรรมและการแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขัง
รวมทั้งผู้เคยกระทำผิดในคดีความมั่นคง และโครงการศึกษาและผลิตชุด
ข้อมูล เพื่อสลายแนวคิดหัวรุนแรง

3.1.6 กลยุทธ์ย่อย/แผนงานแสวงหาทางออกจากความขัดแย้งโดยสันติวิธี ประกอบ
ด้วย 1 โครงการ คือ โครงการสนับสนุนการดำเนินงานพูดคุย เพื่อสันติวิธี

3.1.7 กลยุทธ์ย่อย/แผนงานเสริมสร้างความร่วมมือกับภาคประชาสังคมและ

นานาชาติ ประกอบด้วย ๓ โครงการ ได้แก่ โครงการบูรณาการความร่วมมือระหว่างรัฐกับ องค์กรระหว่างประเทศในจังหวัดชายแดนภาคใต้ โครงการภาคประชาสังคมร่วมใจ โครงการสร้างความเข้าใจต่อนานาชาติ

3.1.8 กลยุทธ์ย่อย/แผนงานเสริมสร้างสังคมพหุวัฒนธรรมที่เข้มแข็ง ประกอบด้วย 3 โครงการ ได้แก่ โครงการส่งเสริมกิจกรรมศาสนาเพื่อสันติสุขใน จชต.

โครงการนำไทยกลับสู่ถิ่นฐานเดิม และโครงการส่งเสริมพหุวัฒนธรรมที่เข้มแข็ง

3.2 กลยุทธ์หลักการป้องกันปัญหา ประกอบด้วย 2 กลยุทธ์ย่อย 2 แผนงาน โครงการ ดังนี้

3.2.1 กลยุทธ์ย่อย/แผนงานสร้างความเข้าใจประชาชนทั้งในและนอก จชต.

ประกอบด้วย 1 โครงการ ได้แก่ โครงการสร้างความเข้าใจประชาชนทั้งในและนอก จชต.

3.2.2 กลยุทธ์ย่อย/แผนงานอำนวยความสะดวกและเยียวยาผู้ได้รับ ผลกระทบ

ประกอบด้วย 3 โครงการ ได้แก่ โครงการดูแลและเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบ

ทั้ง ทางกาย จิตใจตามหลักศาสนาโครงการอำนวยความสะดวกที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตของ ประชาชนใน จชต. และโครงการเผยแพร่และอบรมหลักสิทธิมนุษยชน รวมทั้งกฎหมาย ระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

3.3 กลยุทธ์หลักการเสริมความมั่นคง ประกอบด้วย 2 กลยุทธ์ย่อย 3 แผนงาน 4 โครงการ

3.3.1 กลยุทธ์ย่อยงานพัฒนาเพื่อเสริมความมั่นคง แบ่งเป็น 2 แผนงาน ดังนี้

3.3.1.1 แผนงานตำบลมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ประกอบด้วย 1 โครงการ ได้แก่ โครงการตำบลมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน

3.3.1.2 แผนงานพัฒนาเศรษฐกิจและส่งเสริมศักยภาพพื้นที่ จชต. ประกอบด้วย 1 โครงการ ได้แก่ โครงการเศรษฐกิจไร้รอยต่อ จชต.

3.3.2 กลยุทธ์ย่อยงานพัฒนาและปรับปรุงประสิทธิภาพด้วยหลักธรรมาภิบาล

ประกอบด้วย 3 โครงการ ได้แก่ โครงการแก้ไขปัญหาคอรัปชั่น

โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐและเจ้าหน้าที่รัฐและโครงการติดตามและ ประเมินผลการดำเนินงานโครงการสำคัญ

การก่อความไม่สงบ และการป้องกันและปราบปรามการก่อความไม่สงบ

การก่อความไม่สงบ (INSURGENCY) ตามนิยามศัพท์ในคู่มือราชการสนามว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการก่อความไม่สงบ 100-20 พ.ศ.2540 หมายถึง การเคลื่อนไหวของขบวนการที่มุ่งประสงค์จะล้มล้างอำนาจรัฐที่มีอยู่เดิม เป้าหมายอาจจำกัดอยู่เพียงต้องการจะแยกตัวออกจากการควบคุมของรัฐบาล จนถึงการเข้ายึดอำนาจรัฐและ เข้าแทนที่รัฐบาลปัจจุบัน โดยใช้การบ่อนทำลาย และการต่อสู้ด้วยอาวุธ ซึ่งมีระดับของความรุนแรงที่ยังไม่ถึงขั้นสงครามกลางเมือง สำหรับการป้องกันและปราบปรามการก่อความไม่สงบ (COUNTER INSURGENCY) คือ การปฏิบัติการทางทหาร กึ่งทหาร การเมือง เศรษฐกิจ จิตวิทยา และกิจการพลเรือน เพื่อเอาชนะการก่อความไม่สงบ⁸

รูปแบบการจัดและการปฏิบัติการในการก่อความไม่สงบ แบ่งได้เป็น 4 รูปแบบ กล่าวคือ 1) การก่อความไม่สงบแบบวิธีการบ่อนทำลาย ได้แก่ การใช้วิธีการแทรกซึมเข้าไปในโครงสร้างทางการเมืองของประเทศ เพื่อหาทางควบคุมและใช้ประโยชน์จากโครงสร้างทางการเมืองให้บรรลุวัตถุประสงค์ของตน 2) การก่อความไม่สงบโดยการใช้แกนนำปฏิวัติ คือ พวกก่อความไม่สงบจะแทรกซึมเข้าไปในสถาบันต่าง ๆ ของรัฐบาล เพื่อต้องการจะทำลายโครงสร้างการบริหารจากภายในระบบ 3) การก่อความไม่สงบแบบมุ่งเน้นมวลชน จะใช้วิธีการสร้างความขัดแย้งต่อรัฐบาลให้ยืดเยื้อยาวนาน โดยใช้องค์กรมวลชนเป็นหลัก เป้าหมายคือให้ได้มาซึ่งการสนับสนุนทั้งด้านการเมืองและด้านกำลังติดอาวุธจากประชาชนส่วนใหญ่ และ 4) การก่อความไม่สงบแบบดั้งเดิม มักจะเริ่มจากความคับแค้นใจในเรื่องเฉพาะของประชาชน ความมุ่งหมายในการเคลื่อนไหว เพื่อจะแยกตัวออกจากการควบคุมของรัฐบาล และปกครองตนเองในที่สุด⁹

การก่อความไม่สงบมักจะไม่ใช่รูปแบบในการปฏิบัติแบบหนึ่งแบบใดโดยเฉพาะ แต่มักจะใช้การปรับรูปแบบการปฏิบัติให้เหมาะสมสอดคล้องกับสถานการณ์ ทั้งนี้ในรูปแบบการก่อความไม่สงบในพื้นที่ จขต. ผู้จัดทำเอกสารวิจัย จะยึดถือว่าการก่อความไม่สงบในพื้นที่ จขต. เป็นรูปแบบการก่อความไม่สงบแบบมุ่งเน้นมวลชนเป็นหลัก เนื่องจากบริบทปัจจัยในด้านต่าง ๆ สอดคล้องกับนิยามการก่อความไม่สงบดังกล่าว โดยการก่อความไม่สงบ

แบบมุ่งเน้นมวลชน เป็นรูปแบบที่มีความซับซ้อนยากต่อการป้องกันปราบปราม โดยฝ่ายก่อความไม่สงบจะระดมกำลังประชาชนส่วนใหญ่ให้มาสนับสนุน มีหน่วยงานด้านการเมืองและการทหารทำการเคลื่อนไหว สำหรับการพัฒนาในแต่ละขั้นตอนของการก่อความไม่สงบแบบมุ่งเน้นมวลชน แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนตามลำดับ¹⁰ ดังนี้

1. ขั้นที่ 1 ระยะเริ่มต้นและซ่อนเร้น กิจกรรมที่สำคัญในขั้นตอนนี้ ได้แก่ การก่อตั้งขบวนการ ซึ่งจำเป็นต้องซ่อนเร้นในระยะแรกสำหรับความเคลื่อนไหวของขบวนการ จะใช้วิธีการบ่อนทำลายเป็นหลัก
2. ขั้นที่ 2 สงครามกองโจร จะเริ่มเคลื่อนไหวเมื่อการบ่อนทำลายได้รับฐานการสนับสนุนจากท้องถิ่นหรือภายนอกอย่างเพียงพอแล้ว
3. ขั้นที่ 3 สงครามขบวนการ จะเริ่มเมื่อฝ่ายก่อความไม่สงบสามารถทำสงครามด้วยกองกำลังที่จัดตั้งไว้เข้าต่อสู้กับกำลังของฝ่ายรัฐบาลโดยตรง

การจัดองค์กรของฝ่ายก่อความไม่สงบในการก่อความไม่สงบแบบมุ่งเน้นมวลชน ประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ จำนวน 3 ส่วน¹¹ ได้แก่ 1) พรรคส่วนการนำ หรือส่วนควบคุม 2) องค์กรมวลชนในการเชื่อมโยงประชาชนเข้ากับพรรค และ 3) ส่วนกำลังติดอาวุธแบบเปิดเผยหรือลับ ทั้งนี้หัวใจสำคัญของการก่อความไม่สงบแบบมุ่งเน้นมวลชน คือ พรรคที่มีระเบียบวินัยอย่างเคร่งครัด เนื่องจากเป็นผู้ควบคุมทั้งกองกำลังทหารและองค์กรมวลชน รวมทั้งควบคุมคณะกรรมการ “ปลดปล่อย” ซึ่งจัดไว้คู่ขนานกับโครงสร้างการปกครองของรัฐบาลทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับภูมิภาค และระดับชาติ ทั้งนี้ หน่วยงานย่อย (Cell) เป็นพื้นฐานของโครงสร้างพรรคตามรูปแบบของการก่อความไม่สงบแบบมุ่งเน้นมวลชน แบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ หน่วยงานย่อยของพรรคในท้องถิ่น กับหน่วยงานย่อยตามพันธกิจ ซึ่งกองโจรในการก่อความไม่สงบแบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ กองกำลังทหาร (ทหารหลักและทหารภูมิภาค) และกำลังกึ่งทหาร (กำลังป้องกันตัวเอง, กองโจรรบและกองโจรลับ) โดยแบ่งพื้นที่ในการก่อความไม่สงบ เป็น 3 พื้นที่ ได้แก่ พื้นที่ในความควบคุมของกองโจร พื้นที่ช่วงชิง และพื้นที่ในความควบคุมของรัฐบาล¹²

หลักนิยมและแนวความคิดในการป้องกันและปราบปรามการก่อความไม่สงบ ใช้ยุทธศาสตร์การพัฒนาและป้องกันภายใน¹³ กล่าวคือ การพัฒนาภายในเป็นการดำเนินการของประเทศเพื่อสร้างความเจริญเติบโต และดำรงไว้ซึ่งองค์กรที่มีความสำคัญในการตอบสนอง

ความต้องการโดยรวมของประเทศทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และ การทหาร และการป้องกันภายใน คือ มาตรการอย่างเต็มขนาดที่รัฐบาลนำมาเพื่อพิทักษ์ และดำรงไว้ในความเป็นอิสระของสังคมของประเทศให้ปลอดภัยจากการบ่อนทำลาย และสภาวะไร้กฎหมายและการก่อความไม่สงบ ซึ่งยุทธศาสตร์การพัฒนาและการป้องกันภายในต้องดำเนินการตามโครงการพัฒนาและป้องกันภายในควบคู่กันไป เพื่อสร้างบรรยากาศให้เกิดความมั่นคงภายใน ในระดับที่เกื้อกูลต่อการสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม โดยกำหนดโครงการพัฒนาที่สมดุล มุ่งกระทำให้เกิดผลกระทบต่อประชาชนและต่อขบวนการก่อความไม่สงบ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาและป้องกันภายใน ยุทธศาสตร์การพัฒนาและป้องกันภายใน ถือเป็นยุทธศาสตร์โดยรวมของการป้องกันและปราบปรามการก่อความไม่สงบ สามารถนำมาพิจารณาเป็น 4 องค์ประกอบ ดังนี้

1. การพัฒนาที่สมดุลและยั่งยืน (BALANCED AND SUSTANABLE DEVELOPMENT) เป็นแนวคิดในการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคมจิตวิทยา เทคโนโลยี อย่างสมดุล โดยเปิดโอกาสให้กลุ่มต่าง ๆ ได้มีส่วนร่วมในการพัฒนา และประชาชนได้ประโยชน์ เพื่อป้องกันและให้สังคมโดยรวมมีความเข้มแข็งไม่ล่อแหลมที่จะก่อให้เกิดเงื่อนไขในการชักนำไปสู่การก่อความไม่สงบ
2. การรักษาความปลอดภัย (SECURITY) รวมทั้งกิจกรรมทั้งมวลที่กระทำเพื่อคุ้มครองประชาชนให้ปลอดภัยจากกลุ่มผู้ก่อความไม่สงบ และสร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย โดยสิ่งที่จำเป็นต้องกระทำคือ การขัดขวางไม่ให้กลุ่มผู้ก่อความไม่สงบสามารถเข้าถึงแหล่งทรัพยากรที่สำคัญที่สุด คือ การสนับสนุนจากประชาชนนั่นเอง
3. การทำลายองค์กรก่อความไม่สงบ (NEUTRALIZATION) เป็นกิจกรรมทาง กฎหมายทั้งสิ้น ใช้ในการรบกวนทำให้แตกแยกหรือทำลายองค์กรก่อความไม่สงบ เป้าหมายหลักคือ องค์กรนำของกลุ่ม/ขบวนการก่อความไม่สงบ ซึ่งการทำลายมีหลายรูปแบบ เช่น การเปิดโปงสร้างความเสื่อมศรัทธาแก่ผู้นำขบวนการ การจับกุมและลงโทษตามกฎหมาย และการปราบปรามเมื่อกลุ่มก่อความไม่สงบยกระดับความรุนแรง อย่างไรก็ตามความพยายามนี้ควรดำเนินการภายใต้กฎหมาย และข้อกำหนดตามรัฐธรรมนูญที่ระบุไว้
4. การระดมสรรพกำลัง (MOBILIZATION) การระดมสรรพกำลังเป็นการจัดระบบ กำลังคน และทรัพยากร เพื่อสนับสนุนโครงการพัฒนาและป้องกันภายใน หากการระดมสรรพกำลังบรรลุวัตถุประสงค์ ก็จะทำให้การใช้กำลังคนและทรัพยากรที่มีอยู่เกิดประโยชน์สูงสุดต่อรัฐบาล และเป็นประโยชน์ต่อขบวนการก่อความไม่สงบน้อยที่สุด

หลักการในการป้องกันและปราบปรามการก่อความไม่สงบ หลักการในการป้องกันและปราบปรามการก่อความไม่สงบ¹⁴ ตาม รส.100-20 แบ่งออกเป็น 4 ข้อ ดังนี้

1. เอกภาพในการปฏิบัติ การป้องกันและปราบปรามการก่อความไม่สงบ ต้องประสานการปฏิบัติ และการควบคุมแบบรวมการในทุกระดับ
2. ใช้ข่าวกรองให้มากที่สุด การข่าวกรองจะเป็นพื้นฐานสำหรับการปฏิบัติการรักษาความมั่นคงภายในต่อเมืองครที่พร้อม โดยเฉพาะการประเมินภัยคุกคามจากฝ่ายก่อความไม่สงบ การแจ้งเตือนล่วงหน้า การแทรกซึมเข้าไปในองค์กรก่อความไม่สงบ และทำลายองค์กรก่อความไม่สงบให้หมดประสิทธิภาพลง รัฐบาลต้องปรับปรุงขีดความสามารถด้านข่าวกรองให้กำลังรักษาความมั่นคงภายในอย่างเหมาะสม
3. การลดความรุนแรงให้เหลือน้อยที่สุด ถึงแม้ว่าฝ่ายก่อความไม่สงบจะใช้ความรุนแรง ฝ่ายรัฐบาลก็ไม่ควรใช้วิธีการรุนแรงตอบโต้ แต่ควรใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ลดความรุนแรงที่เกิดขึ้นให้เหลือน้อยที่สุด โดยยึดหลักการ “การใช้กำลังน้อยที่สุดเท่าที่จำเป็น” เป็นแนวทางเสมอ
4. รัฐบาลที่มีประสิทธิภาพ โดยนโยบาย แผนงาน โครงการต่าง ๆ ของรัฐบาลจะมีประสิทธิภาพเพียงใด ขึ้นกับการบริหารงานของรัฐบาล ซึ่งรัฐบาลต้องจัดให้มีการฝึกการให้คำปรึกษาแนะนำ ติดตามผล และควบคุมอย่างเหมาะสมให้ข้าราชการและองค์กรต่าง ๆ ปฏิบัติและบริหารงานให้ตรงตามนโยบายที่กำหนด

การณรงค์เพื่อป้องกันและปราบปรามการก่อความไม่สงบ¹⁵

การป้องกันและปราบปรามการก่อความไม่สงบ ทั้งในระดับภูมิภาคจะต้องพัฒนาแผนรณรงค์ (CAMPAIGN) เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติตามแผนงานป้องกันและปราบปรามการก่อความไม่สงบ การรณรงค์นั้นจะมีลักษณะเฉพาะการปฏิบัติภายในช่วงเวลาจำกัดในพื้นที่ที่กำหนดและมีเป้าหมายเฉพาะ การรณรงค์แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

1. การรณรงค์ด้วยการเสริมความมั่นคง จะกระทำในพื้นที่ตามลำดับความเร่งด่วน โดยหน่วยงานทั้งทางทหารและพลเรือน การรณรงค์จะเป็นกิจกรรมหนึ่งในการป้องกันและปราบปรามการก่อความไม่สงบ เพื่อฟื้นฟูระบบการควบคุมพื้นที่และประชาชนของฝ่ายรัฐบาล โดยจะเริ่มต้นจากพื้นที่ที่ฝ่ายรัฐบาลควบคุมอยู่แล้ว ขยายพื้นที่ออกไปตามลำดับ ประกอบด้วย 4 ขั้นตอนที่คาบเกี่ยวกัน ได้แก่

- 1.1 ขั้นเตรียมการ หน่วยที่เข้าร่วมในการรณรงค์จะวางแผนฝึก จัดหน่วย และ ประกอบกำลังเข้าปฏิบัติการ แผนทางทหารและฝ่ายพลเรือนจะต้องประสานกันอย่าง สอดคล้อง การวางแผนจะใช้พื้นฐานการแบ่งมอบพื้นที่ตามลำดับความเร่งด่วน ที่หน่วยเหนือกำหนดไว้ หน่วยที่เข้าร่วมในการรณรงค์ด้วยการเสริมความมั่นคง จะจัดเป็นหน่วยเฉพาะกิจขึ้น อาจแบ่งเป็นหน่วยเฉพาะกิจย่อย ๆ ในระดับท้องถิ่นได้ ตามความเหมาะสม การกำหนดเส้นแบ่งเขตจะกำหนดเป็นแนวชั้นให้สอดคล้องกับ เส้นแบ่งเขตการปกครอง ส่วนท้องถิ่น และปกติมักจะอยู่ภายใต้การควบคุมของ ฝ่ายปกครองในท้องถิ่น (ระดับ จังหวัดและอำเภอ)
 - 1.2 ขั้นการรุก การดำเนินการในขั้นนี้ เป็นการกวาดล้างหน่วยยุทธวิธีของฝ่ายก่อความ ไม่สงบที่มีอยู่ในพื้นที่เสริมความมั่นคง และต้องดำรงกำลังไว้ในพื้นที่ เพื่อให้ความ คุ่มครองประชาชนให้ปลอดภัยจากการกระทำของกลุ่มก่อความไม่สงบ
 - 1.3 ขั้นการพัฒนา กำลังฝ่ายทหารและพลเรือนจะดำเนินการขจัดฝ่ายก่อความไม่สงบ ที่หลงเหลืออยู่ โดยจัดตั้งระบบการควบคุมของรัฐให้มั่นคงในพื้นที่ป้องกันไม่ให้ฝ่าย ก่อความไม่สงบเข้ามาในพื้นที่ใหม่ และดำเนินการตามแผนพัฒนาต่าง ๆ เพื่อขจัด เงื่อนไขในพื้นที่ จะเปลี่ยนน้ำหนัการปฏิบัติทางทหารไปการพัฒนาภายในทาง พลเรือน กำลังทหารและกึ่งทหารจะเปลี่ยนท่าทีจากการปฏิบัติเชิงรุกเป็นเชิงรับ หน่วยทหารขนาดเล็ก อาจต้องกระจายไปอยู่ในหมู่ประชาชน และปฏิบัติงานร่วมกับ กองกำลังรักษาความปลอดภัยในท้องถิ่น เพื่อช่วยเหลือประชาชนทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และจิตวิทยาได้อย่างมีประสิทธิภาพ
 - 1.4 ขั้นการส่งมอบ เริ่มต้นด้วยการเร่งรัดและขยายการพัฒนาออกไปอย่างกว้างขวาง เมื่อเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นมีขีดความสามารถในการป้องกันพื้นที่จากการโจมตีของ ฝ่ายก่อความไม่สงบแล้ว กำลังเฉพาะกิจจะค่อยๆ ลดกำลังติดอาวุธและช่วยเหลือ ประชาชนที่ไม่จำเป็นลงโดยลำดับ เมื่อหน่วยงานปกติสามารถปลดเปลื้อง ความรับผิดชอบในงานหรือกิจกรรมนั้น ๆ แล้ว
2. การรณรงค์ด้วยการโจมตี เป็นการปฏิบัติการในพื้นที่ห่างไกลหรือพื้นที่ช่วงชิงด้วยกำลัง ติดอาวุธ โดยศูนย์ประสานงานระดับพื้นที่เป็นผู้ประสานการปฏิบัติ โดยวัตถุประสงค์ การรณรงค์ด้วยการโจมตี เป็นการทำลายฐานที่มั่นของฝ่ายก่อความไม่สงบ ดังนั้นกำลัง โจมตีไม่ต้องอยู่ในพื้นที่ปฏิบัติการหลังจากการปฏิบัติการโจมตีแล้ว โดยปกติจะมอบพื้นที่ เป้าหมายโดยเฉพาะให้ปฏิบัติการเท่านั้น

บทบาททหารพรานในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการก่อความไม่สงบ

แผนแม่บทการพัฒนาหน่วยทหารพราน ปี 60-64 กำหนดแนวทางการใช้กำลังหน่วยทหารพรานตามหลักนิยม¹⁶ ดังนี้

1. การใช้กำลังทหารพรานในการปฏิบัติการรบ กำลังทหารพรานเหมาะสมที่จะใช้ในการป้องกันเส้นทางหลักการส่งกำลังบำรุงในบางสถานการณ์ กำลังทหารพรานอาจถูกใช้ในการอ้อมกำลังทหารหลัก เพื่อให้กำลังรบหลักเข้าทำการรบในพื้นที่แตกหักและพื้นที่ได้เปรียบสูงสุด หรือทหารพรานอาจถูกใช้เพื่อคลี่คลายสถานการณ์ให้กำลังรบหลัก เนื่องจากทหารพรานมีคุณลักษณะเฉพาะและความชำนาญในภูมิประเทศที่สามารถออกจากสนามรบได้โดยไม่ถูกทำลาย
2. การใช้กำลังทหารพรานในการป้องกันและปราบปรามการก่อความไม่สงบ เนื่องจากการก่อความไม่สงบเป็นขบวนการที่มีความซับซ้อนและละเอียดอ่อน รวมทั้งมุ่ง โจมตีต่อความล่าช้าของฝ่ายเรา ดังนั้น การป้องกันและปราบปรามการก่อความไม่สงบ ต้องใช้การระดมสรรพกำลัง ในรูปแบบของการรณรงค์ ทั้งการรณรงค์เสริมความมั่นคง และการรณรงค์ด้วยการโจมตี โดยทหารพรานเป็นส่วนหนึ่งของกำลังที่เข้าปฏิบัติการหรือ อาจเป็นส่วนใหญ่ของกำลังที่เข้าปฏิบัติ
3. การใช้กำลังทหารพรานในการต่อสู้เบ็ดเสร็จ โดยกำลังประจำถิ่นรวมถึงทหารพรานจะปฏิบัติการอ้อมกำลังให้กำลังรบหลัก ด้วยการเข้ารับผิวดชอบในการปราบปรามการก่อความไม่สงบภายในประเทศ เสริมการวางกำลังของกำลังรบหลัก และสนับสนุนการปฏิบัติการรบของกำลังรบหลักในรูปแบบของสงครามกองโจรและการพิทักษ์พื้นที่ส่วนหลัง
4. การใช้ทหารพรานในการปฏิบัติในพื้นที่ส่วนหลังแนวทางการใช้ทหารพราน เหมาะสมกับการใช้กำลังรูปแบบกำลังตอบโต้ภัยคุกคามระดับ 2 และอาจได้รับมอบหมายให้เป็นกำลังป้องกันฐาน หรือที่ตั้งทางการส่งกำลังหรือแหล่งพลังงานสำคัญ
5. การใช้กำลังทหารพรานในการปฏิบัติการทางทหารที่มีใช้สงคราม ซึ่งทหารพรานสามารถสนับสนุนการปฏิบัติให้กับหน่วยอื่น ๆ เช่น การต่อต้านและตอบโต้การก่อการร้าย การป้องกันและปราบปรามการก่อความไม่สงบ การแสดงกำลัง การโจมตี และการตีโฉบฉวย การค้นหา และกักขัง สำหรับภารกิจที่ทหารพรานปฏิบัติร่วมกับหน่วยอื่น ๆ ได้ แต่ต้องได้รับการฝึกเพิ่มเติม เช่น การช่วยเหลือเพื่อมนุษยธรรม การสนับสนุนพลเรือน

ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย การสนับสนุนการปราบปรามยาเสพติด การดำเนินการ ตามโครงการพระราชดำริ ฯลฯ

บทบาททหารพรานในการแก้ไขปัญหาค่าความไม่สงบในพื้นที่ จชต.ที่ผ่านมา

กลไกการแก้ไขปัญหาค่าความไม่สงบในพื้นที่ จชต. ที่ผ่านมากำหนดการปฏิบัติไว้ใน แผนเสริมสร้างสันติสุข จชต. ประจำปี - กอ.รมน.ภาค 4 สน. ซึ่งจัดหน่วยเฉพาะกิจใน โครงสร้างของ กอ.รมน.ภาค 4 สน. แบ่งออกเป็น 8 ส่วน ได้แก่ ส่วนบังคับบัญชา ส่วนพลเรือน ส่วนปฏิบัติงานด้านการข่าว ส่วนกองกำลัง ส่วนสร้างความเข้าใจ ส่วนสนับสนุนการรบและการช่วยรบ ส่วนสนับสนุนการพัฒนา และส่วนลาดตระเวนและสนับสนุนการ ปฏิบัติทางทหาร

สำหรับส่วนกองกำลัง ประกอบด้วย กองกำลังตำรวจจังหวัดชายแดนภาคใต้ และ กองกำลังทหาร ซึ่งทหารพรานจะอยู่ในกองกำลังทหาร ภายใต้การบังคับบัญชาของกองกำลังทหารพราน จังหวัดชายแดนภาคใต้ (กกล.ทพ.จชต.) ในโครงสร้างระดับ กรมทหารพราน (กรม ทพ.) ที่จัดเฉพาะกิจเป็นหน่วยเฉพาะกิจกรมทหารพราน (ฉก.ทพ.) ซึ่ง กกล.ทพ.จชต. ได้ส่งมอบให้ ฉก.ทพ. ไปขึ้นควบคุมทางยุทธการกับหน่วยเฉพาะกิจจังหวัด (ฉก.จังหวัด) ประกอบด้วย หน่วยเฉพาะกิจปัตตานี (ฉก.ปัตตานี) หน่วยเฉพาะกิจยะลา (ฉก.ยะลา) และหน่วยเฉพาะกิจ นราธิวาส (ฉก.นราธิวาส) มีหน้าที่โดยสรุปคือ ดำเนินการป้องกันและแก้ไขการก่อเหตุรุนแรง ในพื้นที่ที่รับผิดชอบ ด้วยการวางกำลังให้สอดคล้องกับภาพข่าว รวมทั้งลักษณะภูมิประเทศ และพื้นที่ปกครอง รวมทั้งการบูรณาการประสานงานหน่วยในพื้นที่ในการขับเคลื่อนแผนงาน ต่าง ๆ สนับสนุนงานตามโครงการพระราชดำริในพื้นที่ที่รับผิดชอบ จัดระเบียบพื้นที่ชายแดน และสนับสนุนหน่วยงานอื่น ๆ ในการจัดระเบียบพื้นที่ชายแดน เสริมสร้างความเข้มแข็งให้ กำลังประจำถิ่น และปฏิบัติการกิจอื่น ๆ ตามที่ กอ.รมน.ภาค 4 สน. กำหนด ซึ่งหน่วยที่เป็น ส่วนขับเคลื่อนของ ฉก.จังหวัด ได้แก่ หน่วยเฉพาะกิจทหารพราน (ฉก.ทพ.) และหน่วย เฉพาะกิจหมายเลข 2 ตัว

บทบาททหารพรานในการป้องกันและแก้ไขปัญหา จชต. ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

เมื่อพิจารณาจากปัญหาค่าความไม่สงบในพื้นที่ จชต. ที่เป็นปัญหาที่สั่งสมมา เป็นระยะเวลายาวนาน และมีความซับซ้อนละเอียดอ่อนเชื่อมโยงหลายมิติโดยมีปัญหาหลัก ได้แก่การแบ่งแยกดินแดน และปัญหาภัยแทรกซ้อนที่สนับสนุนให้ปัญหาที่เกิดขึ้นต้องใช้การ

แก้ไข้ปัญหาในหลายมิติ ซึ่งงานข่าวกรองทางทหารสามารถยืนยันได้ว่า กลุ่มแนวร่วมปฏิวัติ ประชาชาติปัตตานี (BRN - Coordinate) เป็นกลุ่มหลักในการต่อสู้ และได้พัฒนาให้เกิด ความรุนแรงขึ้นภายหลังเหตุการณ์ปล้นปืนของกองพันพัฒนาที่ 4 เมื่อ พ.ศ. 2547 เป็นต้นมา อย่างไรก็ตามการแก้ไข้ปัญหาได้พัฒนาการมาเป็นลำดับ จนปัจจุบันกลไกการบริหารจัดการ แก้ไข้ปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นความรับผิดชอบร่วมกันของทุกส่วนราชการ และ แบ่งการบริหารจัดการออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ระดับนโยบาย ระดับแปลงนโยบายสู่การ ปฏิบัติ และ ระดับการปฏิบัติที่มี กอ.รมน.ภาค 4 สน. เป็นหน่วยงานหลักรับผิดชอบ ขับเคลื่อนงานทั้งมิติความมั่นคงและมิติการพัฒนาทั้งนี้ ทหารพรานที่เป็นกำลังประจำถิ่น ถือเป็นหน่วยหลักในการแก้ไข้ปัญหาในพื้นที่ จชต. ตั้งแต่เริ่มเกิดเหตุการณ์ความรุนแรง โดยกองทัพบก (ทบ.) ได้จัดตั้งหน่วยระดับ กรม ทพ. เพื่อใช้ในการแก้ไข้ปัญหาในพื้นที่ จชต. ซึ่งเป็นไปตามหลักนิยมการใช้ทหารพรานในการป้องกันและแก้ไข้ความไม่สงบ¹⁷ ปัจจุบัน รวมทั้งสิ้น 12 กรม ทพ. (สังกัดกองทัพภาคที่ 1-3 หน่วยละ 1 กรม ทพ. และสังกัดกองทัพ ภาคที่ 4 จำนวน 9 กรม ทพ.) โดยกรม ทพ. ได้จัดหน่วยเป็น หน่วยเฉพาะกิจกรมทหารพราน (ฉก.ทพ.) ภายใต้โครงสร้างของ กอ.รมน. ภาค 4 สน. ซึ่งอยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของ กองกำลังทหารพรานจังหวัดชายแดนภาคใต้ (กกล.ทพ.จชต.) และ กกล.ทพ.จชต. ได้ส่งมอบ ให้ ฉก.ทพ. ไปขึ้นการควบคุมทางยุทธการ กับ ฉก.จังหวัด เพื่อให้การควบคุมพื้นที่และ การแก้ไข้ปัญหาในมิติต่าง ๆ ทั้งด้านการพัฒนา และด้านความมั่นคงเป็นไปอย่างมี ประสิทธิภาพ กระทั่งรัฐบาลได้ประกาศใช้ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ที่แบ่งห้วงเวลาการแก้ไข้ ปัญหา จชต. ให้สอดคล้องกับระยะเวลาตามเป้าหมาย ของยุทธศาสตร์ชาติห้วงละ 5 ปี กล่าวคือ ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ระยะแรก (พ.ศ.2562-2565), ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ระยะที่ 2 (พ.ศ.2566-2570), ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ระยะที่ 3 (พ.ศ.2571-2575) และ ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ระยะที่ 4 (พ.ศ.2576-2580)

บทบาททหารพรานในการป้องกันและแก้ไข้ปัญหา จชต. ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ระยะที่ 1 (พ.ศ.2562-2565)

โครงสร้างของหน่วยงานในการแก้ไข้ปัญหาความไม่สงบในพื้นที่ จชต. ในยุทธศาสตร์ชาติ ระยะที่ 1 (พ.ศ. 2562-2565) ระดับหน่วยปฏิบัติงานในพื้นที่จะยังคงไม่เปลี่ยนแปลง จากที่เป็นอยู่ปัจจุบัน (พ.ศ.2563)¹⁸ กล่าวคือ กอ.รมน. โดย กอ.รมน.ภาค 4 สน. ที่มี

โครงสร้างการจัดเป็น 8 ส่วน ได้แก่ ส่วนบังคับบัญชา ส่วนพลเรือน ส่วนปฏิบัติงาน ด้านการข่าว ส่วนกองกำลัง ส่วนสร้างความเข้าใจ ส่วนสนับสนุนการรบและการช่วยรบ ส่วนสนับสนุนการพัฒนา และส่วนลาดตระเวนและสนับสนุนการปฏิบัติทางทหารโดยการ ปฏิบัติงานตามแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดน ภาคใต้ ระยะแรก (พ.ศ.2562-2565) ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์หลัก 12 กลยุทธ์ย่อย 13 แผนงาน 31 โครงการ

บทบาทของทหารพรานในระยะที่ 1 ยังคงปฏิบัติหน้าที่เป็นหน่วยงานภายใต้ โครงสร้างของ กอ.รมน.ภาค 4 สน. ในส่วนของกองกำลังทหาร โดยจัดเป็นหน่วยระดับ กรม ทพ.¹⁹ จำนวน 12 กรม ทพ. (จัดจาก ทภ.1-3 หน่วยละ 1 กรม ทพ. รวม 3 กรม ทพ. และ ทภ.4 จำนวน 9 กรม ทพ.) โดยจัดหน่วยเป็นอัตราเฉพาะกิจ ในรูปแบบหน่วยเฉพาะกิจกรมทหารพราน ซึ่งเป็นหน่วยขึ้นตรงของ กกล.ทพ.จขต. และขึ้นการควบคุมทางยุทธการกับ ฉก.จังหวัด ปัตตานี, ยะลา และนราธิวาส เพื่อขับเคลื่อนโครงการต่าง ๆ ให้เป็นไปตามเป้าหมายและ ตัวชี้วัดของแผนปฏิบัติการฯ ซึ่งกำหนดไว้ 5 เป้าหมาย คือ การยุติเหตุความรุนแรง กลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรงหมดไป สังคมอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติสุข เกิดความร่วมมือกับนานาชาติ อย่างแน่นแฟ้น และมีการพูดคุยกันอย่างเป็นมิตรในทุกระดับที่บรรลุผล²⁰ โดยในปี 2564 และ 2565 ให้พยายามปรับลดบทบาทของ กรม ทพ.ของ ทภ.1-3 ให้อยู่ในลักษณะเป็น หน่วยสนับสนุนการปฏิบัติ โดยไม่ต้องดูแลรักษาพื้นที่ เพื่อให้ กรม ทพ.ของ ทภ.4 ซึ่งเป็น กำลังประจำถิ่นของ ทภ.4 ควบคุมพื้นที่ได้เต็มรูปแบบ เพื่อให้สามารถใช้กิจกรรมในการ รณรงค์เพื่อเสริมความมั่นคงได้ในระยะยาว สำหรับพื้นที่บูรณาการ การควบคุมพื้นที่และ ประชาชนของฝ่ายรัฐบาล โดยจะเริ่มต้นจากพื้นที่ที่ฝ่ายรัฐบาล ควบคุมอยู่แล้ว ขยายพื้นที่ ออกไปตามลำดับ 4 ขั้นตอนที่เกี่ยวข้องกัน ได้แก่ ขั้นเตรียมการ ขั้นการรุก ขั้นการพัฒนา และขั้นการส่งมอบตามที่กล่าวมา

บทบาทของทหารพรานในการแก้ไขปัญหาการก่อความไม่สงบในพื้นที่ จชต. ภายใต้ ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ระยะที่ 2 (พ.ศ.2566-2570), ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ระยะที่ 3 (พ.ศ.2571-2575) และยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ระยะที่ 4 (พ.ศ.2576-2580)

กลไกการแก้ไขปัญหาความไม่สงบในพื้นที่ จชต. ตามยุทธศาสตร์ชาติในระยะที่ 2 ระยะที่ 3 และระยะที่ 4 ขึ้นอยู่กับนโยบายของรัฐบาลที่บริหารงานในแต่ละช่วงเวลา อย่างไรก็ตาม โครงสร้างของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการแก้ไขปัญหาความไม่สงบในพื้นที่ จชต. จะยังคงอยู่ในบริบทของ กองทัพภาคที่ 4 (ทภ.4) หรือ กอ.รมน.ภาค 4 สน. แต่ อาจจะปรับลดโครงสร้างของหน่วยงานสำหรับการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับสถานการณ์ ในห้วงเวลา กล่าวคือ การปฏิบัติตามยุทธศาสตร์ป้องกันและพัฒนาภายใน เพื่อให้เกิด ความต่อเนื่องจากการปฏิบัติในยุทธศาสตร์ชาติระยะที่ 1

โครงสร้างของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการแก้ไขปัญหาความไม่สงบในพื้นที่ จชต. ในระดับปฏิบัติ จะยังคงอยู่ในความรับผิดชอบของ ทภ.4/กอ.รมน.ภาค 4 สน. แต่อาจปรับลดขนาดโครงสร้างของหน่วยจากเดิมให้เหลือเฉพาะส่วนที่สำคัญให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในพื้นที่ เช่น ส่วนบัญชาการ เพื่อทำหน้าที่ควบคุมอำนวยการการปฏิบัติงานในการแก้ไขปัญหา จชต. ในภาพรวม ส่วนปฏิบัติงานด้านการข่าว เพื่อเกาะติดตามความเคลื่อนไหวของกลุ่ม/ขบวนการต่าง ๆ ที่อาจจะเคลื่อนไหวในพื้นที่ ส่วนกำลังทหาร เพื่อการปฏิบัติตามยุทธศาสตร์ป้องกันและพัฒนาภายใน ส่วนสร้างความเข้าใจ เพื่อสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องในแนวคิดด้านศาสนาและการอยู่ร่วมกันภายใต้สังคมพหุวัฒนธรรม และ การสร้างความเข้าใจกับองค์กรต่าง ๆ และนานาชาติ และส่วนการพัฒนา เพื่อปรับปรุงสภาพแวดล้อมทั้งด้านสังคมและเศรษฐกิจ ให้สอดคล้องกับตัวชี้วัดของยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปีในระยะที่ 2 - 4 ที่มีเป้าหมายมุ่งไปสู่การขจัดเงื่อนไขปัญหาความหวาดระแวง ความเสี่ยงต่อการละเมิดสิทธิมนุษยชนหรือข้อเรียกร้องต่าง ๆ การแก้ไขแนวความคิดความรุนแรงและแนวคิดที่บิดเบือนต่อหลักทางศาสนาที่ดั่งงาม และสถานการณ์กลับสู่สภาวะปกติ โดยการเจริญเติบโตด้านเศรษฐกิจเท่าเทียมกับภูมิภาคอื่น ทั้งนี้กรอบของแผนปฏิบัติการฯ ยึดหลักตามยุทธศาสตร์การป้องกันและปราบปรามการก่อความไม่สงบ ได้แก่ ยุทธศาสตร์การป้องกันและพัฒนาภายใน ประกอบด้วย 1) การพัฒนาที่สมดุลและยั่งยืน (BALANCED AND SUSTANABLE DEVELOPMENT) โดยสนับสนุนส่วนราชการต่าง ๆ ในการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคมจิตวิทยา เทคโนโลยี อย่างสมดุล รวมทั้งเปิดโอกาสให้กลุ่มต่าง ๆ ได้มีส่วนร่วมใน

การพัฒนา และประชาชนได้ประโยชน์ เพื่อป้องกันและให้สังคมโดยรวมมีความเข้มแข็ง ไม่ล่อแหลมที่จะก่อให้เกิดเงื่อนไขในการชักนำไปสู่การก่อความไม่สงบ 2) การรักษาความปลอดภัย (SECURITY) ที่กระทำเพื่อคุ้มครองประชาชนให้ปลอดภัยจากกลุ่มผู้ก่อความไม่สงบ และสร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยและขัดขวาง ไม่ให้กลุ่มผู้ก่อความไม่สงบได้รับการสนับสนุนจากประชาชน 3) การทำลายองค์กรก่อความไม่สงบ (NEUTRALIZATION) โดยเป้าหมายหลัก คือ องค์กรนำของกลุ่ม/ขบวนการก่อความไม่สงบ และ 4) การระดมสรรพกำลัง (MOBILIZATION) เป็นการจัดระบบกำลังคนและทรัพยากร เพื่อสนับสนุนโครงการพัฒนาและป้องกันภายใน

บทบาทของทหารพรานในการป้องกันและแก้ไขปัญหา จชต. ในแต่ละระยะจะเป็นส่วนหนึ่งในรูปแบบภายใต้โครงสร้าง กอ.รมน.ภาค 4 สน. โดยปฏิบัติงานในฐานะหน่วยเฉพาะกิจที่พัฒนาการไปตามสถานการณ์ ซึ่งเป็นหน่วยระดับ กรม ทพ. จนถึงระดับ กองร้อย ทพ. (ร้อย.ทพ.) และชุดปฏิบัติการทหารพราน (ชป.ทพ.) ซึ่งเป็นหน่วยงานสังกัด ทภ.4 ทั้งหมด โดยทยอยปรับลดหน่วย ทพ. ที่สังกัด ทภ.1- 3 เพื่อให้หน่วย ทพ. ของ ทภ. 4 ที่เป็นกำลังประจำถิ่นของ ทภ.4 อยู่ในพื้นที่เพื่อขับเคลื่อนแผนงานต่าง ๆ ให้บังเกิดผลเป็นรูปธรรม และอยู่ภายใต้แผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหา จชต.ระยะ ที่ 2 ระยะที่ 3 และระยะที่ 4 ตามหัวระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติต่อไป

สรุปและข้อเสนอแนะ

1. ระดับหน่วยปฏิบัติงานในพื้นที่จะยังคงไม่เปลี่ยนแปลงจากที่เป็นอยู่ปัจจุบัน (พ.ศ. 2563) โดยการปฏิบัติงานตามแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ระยะแรก (พ.ศ.2562-2565) ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์หลัก 12 ประการ กลยุทธ์ย่อย 13 ประการ
2. บทบาทของทหารพรานในระยะที่ 1 ยังคงปฏิบัติหน้าที่เป็นหน่วยงานภายใต้โครงสร้างของ กอ.รมน.ภาค 4 สน. ในส่วนของกองกำลังทหาร โดยจัดเป็นหน่วยระดับ กรม ทพ. จำนวน 12 กรม ทพ. (จัดจาก ทภ.1-3 หน่วยละ 1 กรม ทพ. รวม 3 กรม ทพ.และ ทภ.4 จำนวน 9 กรม ทพ.)

3. โครงสร้างของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการแก้ไขปัญหาความไม่สงบในพื้นที่ จชต. จะยังคงอยู่ในบริบทของ กองทัพภาคที่ 4 หรือ กอ.รมน.ภาค 4 สน. แต่อาจจะปรับลดโครงสร้างของหน่วยงานสำหรับการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับสถานการณ์
4. บทบาทของทหารพรานในการป้องกันและแก้ไขปัญหา จชต. ในแต่ละระยะ จะเป็นส่วนหนึ่งในรูปแบบภายใต้โครงสร้าง กอ.รมน.ภาค 4 สน. โดยปฏิบัติงานในฐานะหน่วยเฉพาะกิจที่พัฒนาการไปตามสถานการณ์ ซึ่งเป็นหน่วยระดับ กรม ทพ. จนถึงระดับกองร้อย ทพ. และชุดปฏิบัติการทหารพราน (ชป.ทพ.) ซึ่งเป็นหน่วยงานสังกัด ทภ.4 ทั้งหมด
5. ทயอยปรับลดหน่วย ทพ. ที่สังกัด ทภ.1-3 เพื่อให้หน่วย ทพ. ของ ทภ.4 ที่เป็นกำลังประจำถิ่นของ ทภ.4 อยู่ในพื้นที่เพื่อขับเคลื่อนแผนงานต่าง ๆ ให้บังเกิดผลเป็นรูปธรรม และอยู่ภายใต้แผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหา จชต.ระยะที่ 2-3 และระยะที่ 4 ตามห้วงระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- ¹ ทำเนียบกำลังรบกลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรงพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ สภาพ ตุลาคม 2562; หน้า 22
- ² รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560
- ³ พ.ร.บ.การจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2560
- ⁴ ประกาศ เรื่อง ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ.2561 – 2580) ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 135 ตอนที่ 82 ก ลงวันที่ 13 ตุลาคม 2561
- ⁵ เรื่องเดียวกัน ; หน้า 8-19
- ⁶ แผนเสริมสร้างสันติสุขจังหวัดชายแดนภาคใต้ประจำปี 2563 – กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในภาค 4 ส่วนหน้า : หน้า 1-3
- ⁷ เอกสารประกอบการประชุมระหว่าง กอ.รมน. กับ ศอ.บต. เพื่อกำหนดแนวทางการอำนวยการขับเคลื่อนแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นความมั่นคงไปสู่การปฏิบัติ เมื่อ 10 มิ.ย. 62 โรงแรมเซ็นทรา บาย เซ็นทรา ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ กรุงเทพฯ
- ⁸ คู่มือราชการสนาม ว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการก่อความไม่สงบ รส. 100-20 พ.ศ. 2540; หน้า 2
- ⁹ เรื่องเดียวกัน ; หน้า 20-24
- ¹⁰ เรื่องเดียวกัน ; หน้า 24-26
- ¹¹ เรื่องเดียวกัน ; หน้า 26-28
- ¹² เรื่องเดียวกัน ; หน้า 36-38
- ¹³ เรื่องเดียวกัน ; หน้า 53-58
- ¹⁴ เรื่องเดียวกัน ; หน้า 59-60
- ¹⁵ เรื่องเดียวกัน ; หน้า 78-84
- ¹⁶ แผนแม่บทการพัฒนาหน่วยทหารพราน ปี 60-64 ; หน้า 3-6
- ¹⁷ คู่มือราชการสนาม ว่าด้วย หลักนิยมทหารพราน (รส. 20-1) พ.ศ. 2552 ; หน้า 31-39

¹⁸ แผนเสริมสร้างสันติสุขจังหวัดชายแดนภาคใต้ ประจำปี 2563 กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในภาค 4 ส่วนหน้า, ผนวก ก การจัดเฉพาะกิจโครงสร้างและอัตรากำลัง กอ.รมน.ภาค 4 สน. ปี 63 หน้า 1-2

¹⁹ อัตรการจัดและยุทโธปกรณ์ หมายเลข 20-21 (21 ก.ค. 26) กรมทหารพราน

²⁰ เอกสารประกอบการประชุมส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง เพื่อรายงานผลการดำเนินงานตามแผนงานบูรณาการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหา จชต. งบประมาณปี 2563 ระหว่างวันที่ 26-28 กุมภาพันธ์ 2563 ณ โรงแรมहरรรษาเจปี อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา

